

Amintiri ale prietenilor și colegilor despre Veaceslav Țurcan

31 august 2025

Tatiana Racu:

Astăzi ar fi împlinit 60 de ani un om cu adevărat excepțional — Veaceslav Țurcan, un luptător neobosit al drepturilor omului, o prezență ce a schimbat pentru totdeauna lumea celor ce îl cunoșteau. Nu a lăsat în urmă decât amintiri prețioase, făurite din curaj, integritate și o iubire pură pentru dreptate și adevăr. Veaceslav nu a fost doar un simplu susținător al cauzelor nobile, ci un veritabil stâlp pentru toți cei ce și-au dorit o lume mai dreaptă. Fiecare faptă a sa a fost un pas exclusiv, un semn distinctiv pe calea greu bătută a echității. Urmele pe care le-a lăsat sunt atât de profunde încât doar cei care au în suflet dragostea sinceră pentru adevăr și justiție pot să le urmeze. Astăzi îl comemorăm nu doar pe cel care a luptat pentru demnități, ci și pe omul care a insuflat speranță, a dat voce celor fără ecou și a arătat că schimbarea începe de la fiecare dintre noi. Veaceslav Țurcan rămâne o lumină călăuzitoare, un exemplu de viață care ne încurajează să continuăm munca lui cu aceeași pasiune, forță și dedicare. Fie ca memoria sa să fie veșnică și să ne inspire mereu!

Iurie Levinte:

Veaceslav mi s-a întipărit în memorie ca o persoană dedicată deplin profesiei sale, cu un simț acut al echității și justiției. Mereu a fost un luptător pentru dreptate, care acționând în interesul clientului sau al interesului public, nu a recunoscut compromisuri în ceea ce privește protecția drepturilor omului și a legalității. Sunt fericit că am putut să-l cunosc îndeaproape, starea sa de spirit plină de energie și umor-i deosebit.

Alexandru Pagu:

Veaceslav, un prieten și un avocat excepțional, care l-am cunoscut încă de pe băncile facultății de drept. Sincer să fiu, am fost mult timp alături, în calitatea de stagiar, coleg, prieten și spun cu mândrie că am primit sfaturi și vectori care nici de la părinți nu le-am primit niciodată. Un exemplu de om, cu o energie plină de echitate și bunătate, pentru care fugeam de acasă la birou și în zilele în care nu aveam nimic de lucru, doar pentru a fura din inteligența și experiența bogată de viață. Nu este zi când să nu-mi amintesc de el și să-i citez frazele lui scurte și clare la subiect, pline de simțul umorului!

Georgeta Anusca:

În august 2013, era în una din zilele în care mă întorsesem din străinătate, purtând în mine dorința de a deveni avocat, l-am întâlnit pe Veaceslav. Fără nicio ezitare, a început să vorbească despre corupția din sistem, despre tortură, despre lipsa de protecție reală a drepturilor omului în țara noastră. Nu erau subiecte care, în mod obișnuit, ar fi putut să inspire pe cineva aflat la început de drum. Erau adevăruri dure, realități care, pentru un tânăr aflat la început de drum, puteau să pară mai degrabă descurajante decât mobilizatoare. Și totuși, ceea ce m-a impresionat profund nu a fost gravitatea subiectelor, ci felul în care el le rostea. Nu avea în glas nici oboseală, nici resemnare, nici dezamăgire. Din contra, în fiecare cuvânt se simțea curajul, viziunea și o forță interioară care dădeau sens chiar și celor mai amare constatări. Așa era Veaceslav: un om care privea în față cele mai grele nedreptăți fără să-și piardă speranța, un om pentru care luciditatea nu însemna resemnare, ci hotărârea de a acționa. Îl port în memorie ca pe cineva care a știut să arate prin propriul exemplu că demnitatea nu se negociază și că adevărata forță stă în curajul de a nu renunța niciodată.